

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	1113227871
Dátum vydania rozhodnutia:	16.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1113227871.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: IMC Construction, s.r.o., Ambrova 6, 831 01 Bratislava, IČO: 35 749 482, zastúpeného: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & PARTNERI s.r.o., Grösslingova 50, 811 09 Bratislava, IČO: 35 967 421 proti žalovanému: BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., Rajská 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 725 818, zastúpeného: BDM Legal s.r.o., Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 36 857 823 o náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 300.000 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25Cb/152/2013, o dovolaniach žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2015, č. k. 2Cob/235/2015-291 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2015, č. k. 2Cob/236/2015-294, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2015, č. k. 2Cob/235/2015-291 od m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2015, č. k. 2Cob/236/2015-294 o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 27. marca 2015, č. k. 25Cb/152/2013-166 zakázal žalovanému nakladať s majetkom vedenom na liste vlastníctva č. XXXX., ako nebytový priestor č. 12-1 na ulici Y, podiel na spoločných častiach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 45720/184835; majetkom vedenom na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, výmera 3.216 m², druh pozemku: ostatné plochy; parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX/XX, výmera 2.561 m², druh pozemku: ostatné plochy, o veľkosti spoluvlastníckych podielov 1/78; majetkom vedeným na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX/XX, výmera 381 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/78; majetkom vedným na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX/XX, výmera 381 m², druh pozemku: ostatné plochy; majetkom vedenom na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, výmera 1.984 m², druh

pozemku: ostatné plochy, o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 3/78; a majetkom vedenom na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, výmera 1.452 m², druh pozemku: ostatné plochy, o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/78, všetky nehnuteľnosti sú evidované na listoch vlastníctva vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie D., obec: J. - m. č. SP., okres: J., a to formou prevodu, založenia alebo scudzenia, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca sa domáhal vydania predbežného opatrenia na základe toho, že žalovaný návrhom na zápis vkladu práva do katastra nehnuteľností podaným na Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, dňa 24. 02. 2015 navrhol, aby Okresný úrad Bratislava zápisom vkladu do katastra nehnuteľností zmenil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaných v návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Nakoľko sa žalobca návrhom vo veci samej domáhal zaviazat' žalovaného titulom náhrady škody a bezdôvodného obohatenia na zaplatenie sumy 300.000 eur s príslušenstvom, je zrejmé, že predmetným prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam môžu byť práva a právom chránené záujmy žalobcu závažne ohrozené. Žalobca mal za to, že takýmto konaním žalovaného dochádza k úmyselnému zmenšovaniu majetku, čo by v prípade úspechu žalobcu v konaní mohlo mať negatívny vplyv na vymožitelnosť jeho pohľadávky voči žalovanému. Po oboznámení sa so žalobcom opísaným skutkovým stavom a predloženými listinnými dôkazmi, súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade žalobca dostatočným spôsobom osvedčil danosť práva, ako aj základné skutočnosti preukazujúce potrebu predbežnej úpravy pomerov účastníkov na nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 21. septembra 2015, sp. zn. 2Cob/235/2015 zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhované predbežné opatrenie sleduje zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia, preto okrem existencie nároku musí byť osvedčené, že budúci výkon rozhodnutia by mohol byť ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia musí byť reálne a hroziť bezprostredne. Existencia dlhu ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia, naopak dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. Žalobcom uvádzané konanie žalovaného nemôže byť bez ďalšieho považované za konanie, ktorým by žalovaný znižoval hodnotu svojho majetku, nakoľko zo žalobcom predložených dokladov nevyplýva, že by došlo k predaju týchto nehnuteľností pod ich skutočnú trhovú hodnotu, a že by sa žalovaný úmyselne zbavoval svojho majetku za účelom poškodenia žalobcu. Navyše žalovaný je spoločnosťou, ktorá podniká v oblasti predaja nadštandardných bytov v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a tieto predmetné nehnuteľnosti sa predávajú za trhovú cenu, z čoho plynú po úhrade úverov a ostatných záväzkov žalovaného zisky a majetok sa tým nezmenšuje, ale naopak dochádza k zhodnoteniu jeho majetku a tým aj k možnosti zaplatenia prípadnej dôvodnej pohľadávky. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca predmetným návrhom neosvedčil, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo jeho právo porušené alebo ohrozené a bolo by potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. Taktiež neosvedčil skutočnosť, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, ani že by zmarenie tohto výkonu bolo reálne, alebo že by bezprostredne hrozil vo vzťahu k predmetnému sporu. Navyše navrhované predbežné opatrenie odvolací súd považoval za neprimerané k nároku, ktorý má zabezpečovať, keď súd prvého stupňa svojim rozhodnutím zakázal žalovanému nakladať so svojimi nehnuteľnosťami, ktorých hodnota je nepomerne vyššia ako pohľadávka uplatňovaná žalobcom.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Nestotožnil sa s názorom odvolacieho súdu, že samotná existencia pohľadávky nezakladá dôvod na nariadenie predbežného opatrenia a možnosť nakladania žalovaného s jeho majetkom neznamená ohrozenie vymožitelnosti pohľadávky žalobcu, nakoľko skutočnosť, že žalovaný nakladá s predmetnými

nehnuteľnosťami v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a teda ich predáva za tržové ceny neimplikuje, že žalovaný tak učiní aj v prípade nehnuteľností, o zákaz nakladať s ktorými žalobca žiadal. Prípadný predaj uvedených nehnuteľností za tržovú cenu neznamena, že žalovaný bude mať dostatok finančných prostriedkov v čase vykonania exekúcie, a teda žalobca bude môcť byť z finančných prostriedkov získaných z predaja nehnuteľností uspokojený. Návrhom na vydanie predbežného opatrenia žalobca sledoval práve to, aby výkon súdneho rozhodnutia bol v tomto konaní vymožitelný, pričom poukázal na zákonnú povinnosť súdov chrániť oprávnené záujmy účastníkov konania. Mal za to, že prinajmenšom ohrozujúce konanie žalovaného bolo v návrhu na vydanie predbežného opatrenia dostatočne preukázané, pričom to, že prevody boli uskutočnené za tržovú cenu preukázané nebolo. Poukázal na to, že žalovaný previedol na základe jedinej kúpnej zmluvy vlastnícke právo k väčšine svojich nehnuteľností na spriaznenú osobu, spoločnosť 24 Development, s.r.o. Podľa názoru žalobcu, toto konanie preukazuje úmysel žalovaného zbaviť sa majetku postihnutelného v exekučnom konaní. Ďalej poukázal na personálne prepojenie žalovaného a spoločnosti 24 Development, s.r.o., kde funkciu štatutárneho orgánu v oboch spoločnostiach zastáva tá istá osoba (I. J.). Rovnako poukázal aj na to, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bola spoločnosť 24 Development, s.r.o. akcionárom žalovaného. Na základe uvedeného navrhoval napadnuté uznesenie zrušiť. Zároveň navrhoval odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia až do právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť a zaviazat ho na náhradu trov dovolacieho konania. Uviedol, že nakoľko prípustnosť dovolania žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nemožno vyvodiť z ust. § 239 ods.1 až 3 O. s. p. a nie sú dané ani dôvody jeho prípustnosti podľa ust. § 237 O. s. p. (a žalobca ich existenciu ani netvrdil) nie je dovolanie prípustné.

Uznesením z 27. apríla 2015, č. k. 25Cb/152/2013-187, súd prvého stupňa zakázal žalovanému nakladať s bytom č. 5, evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie D., okres: J. obec: J. - m. č. D., o veľkosti podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku: 17915/184835, a to najmä formou prevodu, založenia alebo scudzenia, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa domáhal vydania predbežného opatrenia na základe toho, že žalovaný návrhom na zápis vkladu práva do katastra nehnuteľností podaným na Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, dňa 24. 02. 2015 navrhol, aby Okresný úrad Bratislava zápisom vkladu do katastra nehnuteľností zmenil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaných v návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Nakoľko sa žalobca návrhom vo veci samej domáhal zaviazat žalovaného titulom náhrady škody a bezdôvodného obohatenia na zaplatenie sumy 300.000 eur s príslušenstvom, je zrejmé, že predmetným prevodom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam môžu byť práva a právom chránené záujmy žalobcu závažne ohrozené. Žalobca mal za to, že takýmto konaním žalovaného dochádza k úmyselnému zmenšovaniu majetku, čo by v prípade úspechu žalobcu v konaní mohlo mať negatívny vplyv na vymožitelnosť jeho pohľadávky voči žalovanému. Po oboznámení sa so žalobcom opísaným skutkovým stavom a predloženými listinnými dôkazmi, súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade žalobca dostatočným spôsobom osvedčil danosť práva, ako aj základné skutočnosti preukazujúce potrebu predbežnej úpravy pomerov účastníkov na nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia.

Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením z 21. septembra 2015, sp. zn. 2Cob/236/2015 zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca navrhovaným predbežným opatrením sleduje zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia, preto okrem existencie nároku musí osvedčiť, že budúci výkon rozhodnutia by mohol byť ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia musí byť reálne a hroziť bezprostredne. Existencia dlhu sama o sebe ešte nemôže byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia, naopak dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré osvedčujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. Žalobcom uvádzané konanie žalovaného nie je bez ďalšieho konaní, ktorým by žalovaný znižoval svoj majetok, nakoľko z predložených dokladov nevyplýva, že by došlo k predaju nehnuteľností

pod jej skutočnú hodnotu a navyše žalovaný je spoločnosťou, ktorá podniká v oblasti predaja nehnuteľností a predmetnú nehnuteľnosť - byt predáva klientovi v rámci projektu výstavby a predaja nadštandardných bytov. Všetky nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené v Projekte, vrátane bytu, sa predávajú za trhovú cenu z čoho plynú po úhrade úverov a ostatných záväzkov žalovanému zisky a jeho majetok sa nezmenšuje ale naopak dochádza k zhodnocovaniu jeho majetku a teda odplatný prevod vlastníckeho práva bytov za adekvátnu kúpnu cenu žiadnym spôsobom neohrozuje prípadnú vymožitelnosť žalobcovej pohľadávky. Zároveň odvolací súd uviedol, že z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je zrejmé, o ktorý konkrétny byt na piatom poschodí sa jedná, keďže samotný návrh, tak ako tvrdí samotný žalovaný v podanom odvolaní, nedefinujú stavbu (dom) s označením súpisného čísla a čísla vchodu, v ktorom sa byt nachádza. Tiež sa v petite návrhu nenachádza ani označenie parcelného čísla pozemku, na ktorom je dom postavený a teda vzhľadom na uvedené je navrhovaný petit predbežného opatrenia nevykonateľný. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca predmetným návrhom neosvedčil, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo jeho právo porušené alebo ohrozené a bolo by potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. Taktiež neosvedčil skutočnosť, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, ani že by zmarenie tohto výkonu bolo reálne, alebo že by bezprostredne hrozil vo vzťahu k predmetnému sporu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Nestotožnil sa s názorom odvolacieho súdu, že samotná existencia pohľadávky nezakladá dôvod na nariadenie predbežného opatrenia a možnosť nakladania žalovaného s jeho majetkom neznamená ohrozenie vymožitelnosti pohľadávky žalobcu, nakoľko skutočnosť, že žalovaný nakladá s predmetnými nehnuteľnosťami v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a teda ich predáva za trhové ceny neimplikuje, že žalovaný tak učiní aj v prípade nehnuteľností, o zákaz nakladať s ktorými žalobca žiadal. Prípadný predaj uvedených nehnuteľností za trhovú cenu neznamená, že žalovaný bude mať dostatok finančných prostriedkov v čase vykonania exekúcie, a teda žalobca bude môcť byť z finančných prostriedkov získaných z predaja nehnuteľností uspokojený. Návrhom na vydanie predbežného opatrenia žalobca sledoval práve to, aby výkon súdneho rozhodnutia bol v tomto konaní vymožitelný, pričom poukázal na zákonnú povinnosť súdov chrániť oprávnené záujmy účastníkov konania. Mal za to, že prinajmenšom ohrozujúce konanie žalovaného bolo v návrhu na vydanie predbežného opatrenia dostatočne preukázané, pričom to, že prevody boli uskutočnené za trhovú cenu preukázané nebolo. Poukázal na to, že žalovaný previedol na základe jedinej kúpnej zmluvy vlastnícke právo k väčšine svojich nehnuteľností na spriaznenú osobu, spoločnosť 24 Development, s.r.o. Podľa názoru žalobcu, toto konanie preukazuje úmysel žalovaného zbaviť sa majetku postihnutelného v exekučnom konaní. Ďalej poukázal na personálne prepojenie žalovaného a spoločnosti 24 Development, s.r.o., kde funkciu štatutárneho orgánu v obidvoch spoločnostiach zastáva tá istá osoba (. P. J.). Rovnako poukázal aj na to, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bola spoločnosť 24 Development, s.r.o. akcionárom žalovaného. Na základe uvedeného navrhoval napadnuté uznesenie zrušiť. Zároveň navrhoval odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia až do právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť a zaviazat ho na náhradu trov dovolacieho konania. Uviedol, že nakoľko prípustnosť dovolania žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nemožno vyvodiť z ust. § 239 ods.1 až 3 O. s. p. a nie sú dané ani dôvody jeho prípustnosti podľa ust. § 237 O. s. p. (a žalobca ich existenciu ani netvrdil) nie je dovolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 O. s. p. / po zistení, že dovolania žalobcu boli podané v zákonom stanovenej lehote / § 240 ods. 1 O. s. p. /, majú náležitosti v zmysle § 241 ods. 1 O. s. p., skôr ako pristúpil k ich vecnému prejednaniu, skúmal, či sú dovolania prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uzneseniami . Z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. (v znení účinnom od 1.1.2015) vyplýva, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto

procesnej forme, je prípustné, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska, dovolanie je tiež prípustné, ak odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenia odvolacieho súdu vykazujú znaky uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa. Prípustnosť dovolania by bolo možné vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a) O. s. p., avšak podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenie § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. neplatia (okrem iného) na uznesenia o predbežnom opatrení. Dovoláním napadnutými uzneseniami odvolací súd zmenil uznesenia súdu prvého stupňa o predbežnom opatrení tak, že návrhy na vydanie predbežného opatrenia zamietol, a preto prípustnosť dovolania v tejto veci nie je možné vyvodiť z ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Vzhľadom k tomu nie je možné napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa podrobiť preskúmaniu existencie vady uvedenej v § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p., ktorú namietajú dovolatelia, pretože túto vadu je možné skúmať len pri prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p. Pokiaľ dovolanie nie je prípustné podľa § 239 O. s. p., nie je možné napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu a ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 O. s. p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu, bez ohľadu námietky účastníka, povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p., odvolací súd sa neobmedzuje len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p. Ak teda nemožno prípustnosť dovolania vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p., treba posúdiť prípustnosť dovolania podľa dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p., t.j. či odvolacie konanie nebolo postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p.

Ustanovenie § 237 ods. 1 O. s. p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Dovolateľ žiadnu z týchto väd rozhodnutí nenamietol.

Podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolanie proti predmetným uzneseniam odvolacieho súdu by bolo prípustné len ak by tieto rozhodnutia boli postihnuté niektorou z väd zmätočnosti uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p., t.j., že naozaj došlo ku skutočnostiam, v dôsledku ktorých takáto vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej z väd zmätočnosti uvedenej v § 237 ods. 1 O. s. p. a konštatuje, že dovolaniam žalobcu nie sú prípustné. Nebola zistená ani skutočnosť, že by postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, teda, že by došlo k takému postupu súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd sa v napadnutých uzneseniach vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie relevantnými námietkami a tvrdeniami účastníkov konania, teda že jeho rozhodnutia sú riadne odôvodnené. Dovolací súd dospel k záveru, že odôvodnenia napadnutých rozhodnutí odvolacieho súdu zodpovedajú jednak základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p. a súčasne odvolací súd v nich zrozumiteľným a dostatočným spôsobom objasnil dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrh na

nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Naviac dovolací súd uvádza, že k predmetným nehnuteľnostiam , ktorých obmedzenia nakladať sa žalobca v návrhoch na predbežné opatrenie domáhal, bol po rozhodnutí odvolacieho súdu v prebiehajúcom správnom konaní na Okresnom úrade Bratislava, katastrálny odbor č. V - 4471/2015 (ktoré konanie prebiehalo už v čase podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) dňa 19.10.2015 povolený vklad vlastníckeho práva v prospech tretej osoby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd konštatuje, že uznesenia odvolacieho súdu netrpia vadami uvedenými v § 237 ods. 1 O. s. p. , a preto dovolania žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolania smerujúce proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Najvyšší súd o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že ani jedno z dovolaní napadnutých uznesení nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, berúc na zreteľ to, že ide o konanie o predbežnom opatrení (§ 145 O. s. p.). Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý v konečnom rozhodnutí rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t. j. vrátane trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.